Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Daniel — Daniela

Citation: Larsen, Karl: ”Daniel-Daniela”, i Larsen, Karl: *Daniel-Daniela*, M.P.Madsens Boghandel, 1922, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_10-shoot-idm139817691295440/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Daniel-Daniela

mere hinanden og kan være hinanden til bedre og bedre Støtte, Videnskaben begynder da ogsaa at beskæftige sig med os og maa snart naa frem til det rette Syn paa os, som da vil trænge igennem overalt. Vi véd, hvor usandfærdige Forestillingerne om os er. Vi véd, at vi ikke er forvorpne Vellystninge, der søger at hidse vore Sanser med unaturlige Udskejelser, vi véd, at vi kun er et stakkels tredje Køn med al dets menneskelige Godhed og Svaghed . . .

Ja, saadan har vi stundom tænkt og talt.

Men saa stilledes vi paa én Gang atter Ansigt til Ansigt med den frygtelige Virkelighed omkring os.

Kold fortæller om Brorsons Selvmord.

Bundfortvivlet af en ganske haabløs Kærlighed holdt han dog ud som Herredsfuldmægtig i Provinsen uden noget Menneske, han turde betro sig til, næsten sygeligt undselig og ængstelig, som han var.

Saa, en Novemberaften lader han Lampen staa og brænde paa sit Bord, og først flere Dage efter drev hans Lig ind paa Stranden langt borte fra Byen.

Midt i en Roman som laa opslaaet paa hans Bord (det var Brødrene Goncourts »Frères Zemganno«) har Fortvivlelsen gre-